

राक्षसहननात् तेऽपि जानन्तीत्यर्थः गुपूरक्षणे वारेदति आये
ऽभावः पक्षे व्यासिः वेमूदिति पक्षे इम् ॥ ३७ ॥

सुखजातः सुरापीतो नृजग्धोमाल्यधारयः । अधि
लङ्कं स्त्रियोदीव्य मारब्धा बलिविश्रुतं ॥ ३८ ॥

ज०म०

सुख । यतएवन्दरूपस्थानः स तस्माद्वलिना रामेण विग्रह
मारब्धाः माकार्षीः रभेराङ्पूर्वात् माङि लुङ् थास् झलोझ
लीति सिज्लोपः झषस्तथोर्धाधः झलाञ्जश्झशि किङ्कार्यमि
त्याह अधिलङ्कं लङ्कायामधि विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः स्त्रियोदीव्य
क्रीड लोटि रूपम् दिवःकर्मचेति कर्मसंज्ञायां वाम्शसोरि
तीयङ् कीदृशः सुखजातः जातं सुखमस्येति वज्रव्रीहिः कृता
सवपानत्वात् यदाह सुरापीतः पीतमदिरः नृजग्धः भुक्तमानुषः
निष्ठायामदोजग्धिः पूर्ववद्धत्वम् एषु वाहिताग्न्यादिदर्शनात्प
रनिपातः माल्यन्धारयतीति माल्यधारयः अनुपसर्गात् लिप्ते
त्यादिना शः ॥ ३८ ॥

भ०

सुखेत्यादि । रामोदुरूपस्थान एव अतस्तेन बलिना सह
विग्रहं युद्धं मारब्धाः माकार्षीः आङ्-रभेष्टी थास् झसखा
दिति मिलोपः ढभात्तयोरिति यस्य धः अधिलङ्कं लङ्कायामधि
कृत्य स्त्रियोदीव्य स्त्रीभिः क्रीड कारकार्थेऽव्ययीभावः दिवसुतु
देत्यादिना दिवः श्यन् व्यनच्तयोति घः हेर्लोपः दिवोधेवेति
करणे द्वितीया कीदृशः सुखं जातमस्य सुरा पीता येन ना मनु
ष्योजग्धोभक्षितोयेन स तथा एषु अग्न्याहितादित्वात् क्ता